

VI. Ressuscità el tercer dia d'entre els morts

Dg, 7/04/2013 per Josep M. Rovira...

[Contemplació de l'Evangelí](#)

El tercer dia, Jesús és aixecat pel Pare

El Pare pronuncia la Paraula de Vida que és Crist ressuscitat de cara a tots els homes, moridors i pecadors. I vosaltres “heu ressuscitat juntament amb el Crist” ([Colossencs 3, 1](#)). No hem de témer més la mort perquè la nostra vida està amagada, amb Crist, en Déu. I no hem de témer més el pecat perquè el Crist estableix la Nova i Eterna Aliança.

“Aliança” vol dir **presència, encontre i comunió**. No és una simple paraula tècnica, sinó allò que més desitgem els humans, quan el qui es fa present i trobadís fins a la comú unió és Déu que ens estima.

Déu és la *Llum* viva de la Paraula (el Fill), plena de l'*Amor* desbordant de Joia (l'Esperit Sant), i de la font de *Vida* del Pare. La Resurrecció és esclat de *Llum* viva. Crist és la Paraula que il·lumina la Nit del món, tot fent el “Pas” o Pasqua que ens porta amb Ell a la Vida amagada del Pare.

Ressuscità d'entre els morts

El “pas” ha començat amb la mort. Cal mantenir ben unida la seqüència *mort-resurrecció*. Tots els homes moren. Si Jesús vol baixar al més profund de la condició humana, la seva mort ha de ser ben real per tal que pugui ser també ben real la seva resurrecció “d'entre els morts”.

Tots els homes som moridors, de tal manera que la mort és, per a cada un de nosaltres, el final del temps en el que rebem i *donem*: perquè *rebre* i *donar* és el que fem tots mentre vivim.

Jesús va *rebre* el ser Fill de Déu: eternament en el si del Pare; i va rebre el ser Fill de l'home: en el temps, com a fill de Maria. Jesús, en el temps, va *donar* als homes l'Amor que és l'Esperit Sant. I es *dóna* a nosaltres en mil detalls de la vida que cooperen en el bé dels qui estimem Déu. Estem en règim d'Encarnació, d'amor misericordiós.

En l'Encarnació, Jesús descendeix de l'eternitat del Pare a l'espai i al temps del nostre món; en la Resurrecció, tanmateix, Jesús retorna al Pare que l'atreu amb el seu amor etern.

El gra de blat ha mort. D'ell surt un escampall de vida nova. El gra de blat ha estat expremut per la mort fins que Jesucrist –en l'entrega i en l'esforç suprem– ha passat a l'altra riba: a la vida de Déu. Hi passa amb nosaltres.

La Vida de Déu Pare és amor atraient. Un amor que engendra eternament el Fill i el fa viure en la vida divina que és l'Esperit Sant de la Veritat i de l'Amor. Així, la santa Trinitat de Déu participa en la resurrecció: “Aquell qui va ressuscitar el Crist d'entre els morts (el Pare), donarà la vida (de l'Esperit) als vostres cossos mortals” ([Romans 8, 11](#)).

Perquè, nosaltres formem l'acompanyament de Crist viu. Som el seu “seguici”

(Efesis 4, 8). Allà on hi és Crist Jesús, allà hi som nosaltres. Ell ha passat el primer per a preparar-nos un lloc, perquè a casa del Pare hi ha moltes “morades” i hi ha lloc per a tots: el que Jesucrist ens ha preparat. L'Església no és una organització purament humana. És Crist amb nosaltres i nosaltres amb Crist, i això val més que la vida: ([veure Salm 62](#)).